

Woordje van de redactie

Vandaag is het Eerste Paasdag, hoogste tijd om aan de nieuwsbrief te beginnen. Op de achtergrond luister ik naar de Matthäus Passion van Johan Sebastian Bach. Heerlijke muziek om naar te luisteren. In de aanloop naar Pasen draai ik regelmatig de cd hiervan.

Wat zou het fantastisch zijn om deel uit te maken van een koor om dit grote werk een keer te zingen. Vele jaren geleden heb ik destijds "Die Schöpfung al mogen zingen, en recent nog weer de Carmina. Prachtige grote werken waar je geen genoeg van kunt krijgen.

In deze nieuwsbrief nog een korte terugblik op de Carmina door enkele gastzangers, met name Ans, Lizette, Marian en door John, de man van ons koorlid Joke.

Hoe zei de Carmina ervaren hebben.

Verder een interview met een aspirant lid en een jubilaris. Kortom een nieuwsbrief met van alles en nog wat. Veel leesplezier!

Marion

Woordje van de voorzitter

Net voor Pasen schrijf ik dit stukje voor deze Nieuwsbrief .

Pasen, Paasvuur in Etten, nieuw leven en vitaliteit van de lente. Een mooi beeld voor ons koor Con Brio dat zo passend 'Vol vuur' betekent. Laten we onze naam dit jaar weer eer aandoen net als het afgelopen jaar.

Binnenkort gaan we weer naar Niederehrbach, Het weekend van 23 en 24 april is een bezoek aan het 60 jarig Frauenchor Niederehrbach. Het is al heel lang een traditie om elkaar in een jubileumjaar te bezoeken. Wij zijn twee jaar jonger dan zij. De bus is weer besteld. De verhalen van eerdere bezoeken worden weer uit de kast gehaald en we warmen onszelf op voor die zangers trip. Het concert zal in de kerk van Altenkirchen zijn. Daarna een feestje zoals ze dat daar doen tot in de kleine uurtjes. De laatste keer dat het Frauenchor hier was, hebben ze ons getraakteerd op de Can-Can, in prachtige kostuums. Wat kunnen wij verzinnen? Misschien iets Engels omdat we in de Piece of Cake sfeer ons deel van het concert invullen??? Wie heeft inspiratie???

We zijn dit jaar intensief bezig om met elkaar een muzikale lijn voor de nabije toekomst uit te zetten, met als aandachtspunt ons 60 jarig jubileum in 2018. De denktank is voor het eerst bij elkaar geweest in januari 2016. Tijdens de jaarvergadering van 16 maart hebben de leden een actieve inbreng gehad door de muzikale voorkeuren aan te geven. De presentatie van de voorkeursmuziek was herkenbaar.

Van daaruit kregen de leden in groepjes enkele opdrachten.

De uitslagen vind je hieronder. De Muziekadviescommissie MAC en de Denktank gaan hiermee aan de slag.

Inventarisatie en presentatie muziekvoorkeur leden.

Om het draagvlak voor de muzikale keuze zo groot mogelijk te maken heeft iedereen een top 3 gemaakt van haar voorkeur.

De uitslag is als volgt:

- 1.) Laudate Dominum (klassiek) en Ave Maria (klassiek/religieus)
- 2.) You are the new day en The Blessing (licht klassiek)
Hoonte (modern/klassiek)

- Nigra Sum (klassiek/religieus)
- Missen (religieus)
- Musical
- 3.) Gabrielas Sang en Seal Lullaby (licht klassiek)
- Songs from the sea (klassiek)
- For the beauty (Modern klassiek)
- 4.) Laudate pueri (Klassiek)
- Hallelujah (Pop)

De leden worden in 4 groepen verdeeld om te discussiëren over een 3-tal vragen:

1. Geef een reactie op de samenvatting van onze muziekvoorkeuren:

Reacties:- Afspiegeling van de wensen van de leden.

 - Klassiek/religieus past goed bij Con Brio.
 - Licht klassiek, klassiek en klassiek/pop favoriet.
 - Afwisselend repertoire behouden.
 - Presentatie door Nick behouden, is zijn grote kracht.

2. Wat voor project zou je hierbij kunnen bedenken met 60-jarig jubileum als 1^e doel?

Ideeën: - 3 projecten bijv. klassiek, musical, streek op 3 verschillende locaties op 1 dag.

Keuze voor publiek waar naar toe.

 - Afrika Oostblok
 - Musical
 - Muziek uit beginjaren tot nu en daarbij behorende kleding. (per decennium)
 - Concert met de elementen: lucht ,vuur, aarde en water.

3. Hoe maken we Con Brio aantrekkelijk?
 - Onderscheiden, eigen identiteit.
 - Kwaliteit- Vriendschap
 - Repertoire gevarieerd houden.
 - Zoveel mogelijk uit hoofd zingen eventueel met muziekstandaard.
 - Vriendinnen dag
 - Flash mob.

Presentatielij DENKTANK.

1. Zuid-Amerikaans project met daarin verwerkt de Missa Criolla.
2. Russisch of Oost-Europees project. Veel mooie muziek uit Estland, Letland en ook uit Rusland.
3. Project allerlei Ave Maria's
- 4.

Verder meld ik een aantal zaken uit de vruchtbare ledenvergadering van 16 maart. 2016

Financieel hebben we het door de projecten en de sponsoren en Vrienden van Con Brio goed gedaan. Sponsoren, vrienden van Con Brio en acties HPT blijven belangrijk om positief saldo te behouden mede omdat subsidie steeds minder wordt.

Bestuur: Ans gaat tussentijds uit bestuur. Ze is 5 jaar bestuurslid geweest. Ze bekleedde de functie van 1^e secretaresse en was tevens vicevoorzitter. Ans wordt bedankt voor haar bijdrage binnen het bestuur en ontvangt een bos bloemen en cadeaubon. Als nieuw bestuurslid wordt Mayke Wieskamp voorgesteld en met instemming van alle stemmen gekozen. Marion is aftredend en heeft zich herkiesbaar gesteld. Ze wordt met gejuich en applaus herkozen.

Afgevaardigden van de commissies brengen verslag uit.

Jaarlijkse uitstapje d.d. 6 juli 2016.

Uitstapje zal georganiseerd worden door Mayke en Maartje.

Dan zitten we al weer volop in de zomer.
Eerst maar eens genieten van het voorjaar.
Alles in de natuur staat op uitbarsten.
Veel plezier.

Dorien

Carmina Burana

Is het toeval dat de Carmina Burana op 13 februari 2016 werd opgevoerd?

Op de dag dat in 's-Hertogenbosch de grote Jeroen Boschtentoonstelling werd geopend. Het kón niet mooier. De tentoonstelling van één van de grootste Nederlandse schilders verbeeldt deels de wereld waarover de Carmina Burana ons vertelt, namelijk het leven van gewone mensen in de middeleeuwen. Voor mij als kunstliefhebber een prachtige combinatie van muziek en schilderkunst.

Dat ik als gastzangeres heb mogen meedoen met dit muziekspektakel was voor mij om verschillende redenen een unieke ervaring. Al eerder heb ik aan grote muziekprojecten meegedaan, maar nooit aan de Carmina. Die stond nog op mijn wensenlijstje. Ik ben geboren en opgegroeid in Etten en het Ettens Mannenkoor speelde bij ons thuis altijd een belangrijke rol. Later ben ik een vijftal jaren lid geweest van Con Brio. Het Carmina project was voor mij letterlijk thuishkomen.

Het instuderen van de partijen met behulp van de midi-files was een nieuwe ervaring. Dat het een tijdrovende activiteit was hinderde niet omdat ik net met pensioen ben gegaan. Eigenlijk een heel goede invulling voor de vrijgekomen uren. Ik heb dan ook met veel plezier gezongen met de computer voor mijn neus en de koptelefoon op mijn oren. Het leek op het eerste oog niet zo moeilijk, maar ik kwam er al snel achter dat er veel valkuilen waren: de onbegrijpelijke teksten, de gevarieerde ritmes en het verschil in tempo.

Eén keer per maand was er een speciale Carmina repetitie. Heel leerzaam. Samen met anderen is het toch prettiger zingen en ook de uitleg van Nick was voor mij van toegevoegde waarde. Meer dan een half jaar deel uitmaken van een groep enthousiast zingende vrouwen schept ook een band.

En dan uiteindelijk de grote finale in schouwburg Amphion te Doetinchem. Een uitverkocht huis, tot de nok toe gevuld met muziekliefhebbers. Wat een feest! Met ongeveer 300 zangers en muzikanten was het podium bijna te klein. Alles klopte: het geluid, het licht, de spirit maar vooral de goede sfeer. De begeleiding door het Oost Nederlands Symfonie orkest zorgde voor het vuurwerk, de mannenstemmen voor de diepte en de warmte, de vrouwenstemmen voor de kleuren en de kinderstemmen voor de ontroering, de solisten voor de verbeelding en de hilariteit. En natuurlijk dirigent Nick Moritz. Het lintje is hem van harte gegund. Pas tijdens de generale repetitie werd duidelijk hoeveel ballen hij tegelijkertijd in de lucht moest houden. En hij heeft er niet één laten vallen. Petje af. Maar wat me het meest heeft getroffen is de saamhorigheid tussen alle mannen en vrouwen die aan deze geweldige avond hebben meegewerkt. In de pauzes

werd er gezellig een praatje gemaakt bij een kopje koffie of thee, maar als er gezongen werd was er de nodige discipline en de concentratie. Ook een compliment voor de organisatie! Het podium stond er prachtig bij.

We konden zelfs even gaan zitten tijdens het optreden van de solisten. Ook voor de mensen die ons maar steeds de weg bleven wijzen in het doolhof van trappen en gangen van en naar de kleedkamers. Er was genoeg te drinken en er was zelfs voor een parkeerkaartenloket gezorgd. Alles liep zo gesmeerd, dat doet geen professionele organisatie jullie na.

Een klein aandachtspuntje wil ik nog vermelden. Ik zou het leuk hebben gevonden als er een paar schilderijen van Jeroen Bosch op het grote scherm waren geprojecteerd tijdens het concert. Vanwege het toeval. Misschien een idee voor de volgende keer?

En nu is het afkicken. Jammer dat het voorbij is, maar wat ben ik blij dat ik heb mogen meedoen.

Hartelijk dank hiervoor!

Ans Köster

* Ingevoegd een afbeelding gemaakt door Jeroen Bosch.

=====

In de zomer van 2015 kreeg ik te horen dat vrouwenkoor Con Brio aanvulling van zangeressen zocht voor het jubileumconcert in februari 2016. Hoewel ik er eigenlijk geen tijd voor had, kon ik de verleiding niet weerstaan om mij hiervoor op te geven.

De partituur werd aangeleverd en ik kon in de zomervakantie al voorzichtig beginnen met studeren. Vanaf september bezocht ik de halve en hele repetities voor de Carmina zo trouw mogelijk. Dirigent Nick Moritz begon altijd met het inzingen en het losmaken van lijf en stem. Soms had Nick daarbij nieuwe stemoefeningen en trucs die tot lachwekkende situaties leidden. Ik deed er met veel plezier aan mee, maar was op zo'n moment blij dat er geen publiek bij was. Toch waren het geweldige oefeningen!

De Carmina is een bijzonder stuk. Door je goed in te leven in de tekst kun je de boodschap ook veel beter overbrengen. Met geduld en de benodigde humor legde Nick uit wat er van je verwacht wordt tijdens het zingen. Dat de dames van Con Brio niet alleen voor de muziek naar de repetities komen, maar ook voor de sfeer bleek wel tijdens de pauzes. Ik heb regelmatig van de heerlijkste traktaties in de pauze mogen genieten. Heel gezellig!

Tijdens al die maanden repeteren werden de puntjes op de i gezet. Kleine foutjes in de uitspraak, accenten en volumevariëaties werden door Nick besproken.

Extra repetities met de mannen van het Ettens mannenkoor en later met de complete bezetting inclusief orkest maakten het langzamerhand helemaal echt.

En toen was het opeens 13 februari. 's Middags eerst de generale repetitie in Amphion: het liep bepaald niet vlekkeloos, maar dat schijnt zo te horen bij generale repetities. Toch had Nick er vertrouwen in en dat straalde hij ook uit. Het eerste deel van de avond zaten we met alle vrouwen in de kleedkamers te luisteren. Rond 20.45 uur was het zo ver. Wij mochten inzingen en toen was het grote moment daar: De Carmina! Alles wat je geleerd hebt zo goed mogelijk doen terwijl er meer dan achthonderd mensen kijken en luisteren. Goed je best doen en toch genieten van het geheel! Kleine oneffenheden zijn er altijd, maar je moet gefocust blijven op het geheel en van de solisten genieten. Wat zijn ze goed!

En dan is het afgelopen. Er volgt applaus en je denkt: was het goed of was het goed genoeg? Het was voor mij in elk geval een geweldige ervaring. Ook alles wat daarna gebeurde was mooi. Aan de kleinste dingen was gedacht: terug in de kleedkamer stonden de chocolaatjes klaar voor ons dames als bedankje van de mannen. Ik wist niet dat mannen ook zo veel oog hebben voor details.

Op woensdag na de uitvoering was er een gezellig samenzijn gepland bij zaal Koster. Deze after party was één grote verwennerij met heerlijke baksels van enkele dames van het koor. Wij werden ook nog in een danklied toegezongen. Hieruit blijkt weer dat Con Brio muziek van kwaliteit combineert met gezelligheid.

Marian Steverink

Op de melodie van ons clublied had Dorien de volgende teksten geschreven;

Zo'n project met 100 vrouwen in dat mooie Amphion.
't Was genieten van de klanken, wij zijn dankbaar dat het kon.

Zingen in Carmin' Burana, was met jullie een plezier.
Met meer vrouwen zijn we meermans, wees toch welkom vaker hier.

Contactmiddag 21-02-2016

Welkom Leden met partners, ereleden, gastvrouwen en natuurlijk ons HPT.

Gezellige middag van maken samen zoals te doen gebruikelijk.

We hebben koffie met wat lekkers en straks een paar hapjes cadeau gekregen van ons HPT.

DANK DANK en Applaus.

Het is een fantastische ondersteuning van jullie HPT op vele fronten: praktisch, adviserend, financieel. De mannelijke kijk op gebeurtenissen helpt ons vrouwen soms wat zakelijker te kunnen regeren. We leren er zeker van. Voor ons leuk, maar zeker nog het allermeest voor jullie zelf. Een leuke club mannen met een heel aantal inspirerende projecten als Sinterklaas en de kerstkramen en de actie die spoedig weer komt: de POTGRONDACTIE. Een flinke club vrijwilligers is elke keer op de been om mee te mogen doen in jullie HPT. Waar zie je zo'n enthousiasme nog meer????

Het zou fijn zijn als we dat bij Con Brio ook kunnen bewerkstelligen. Dat vrouwen zeggen: Daar wil ik bij zijn. Daar is het leuk en zingen ze goed.

Vanmiddag hebben we een paar jubilarissen Miriam en Mayke die we straks toespreken en zingen. We hebben nog een bijzondere attractie die ik nog ff als verrassing hou.

Jubilaris Miriam in 1976 erbij gekomen.

40 jaar lid van CB. Je was pas 16 en kwam als eerste van een jonge ploeg meiden bij Con Brio.

Moet je eens kijken wat een jong snuutje je hier had: sportief gebeuren kennelijk. Vraag 1: Kun je je er nog iets van herinneren? Ja, ik kon gewoon niet wachten tot ik erbij mocht.

Trouwe zanger. Stemvast met je mooie stem zing je zowel tijdens repetities en uitvoeringen als erna. Je zingt ook in het kleinkoor. Nu in de muziekcommissie en

kunt mede adviseren waar het koor mee de toekomst in kan.

Vraag 2: Wat is voor jou het fijnste of mooiste nummer van CB in die 40 jaren dat je bij CB zingt??? 1 of 2 liederen. In kleinkoor Gabrielas Sang en in het grote koor vind ik The Blessing heel mooi.

Wat is dat voor genre? Romantisch

Je bent heel alert, er ontgaat je niet veel. Maar die alertheid is meer aanwezig zijn. Dat past echt bij jou zoals ik je ken.

Binnen de repetities en ook wanneer zakelijke dingen van belang zijn dan is die aandacht stevig maar ingetogen. Wanneer je de teugels vrijlaat, dan komen de ideeën in alle grootsheid naar buiten. Heerlijk om daar bij te zijn. Als jij er niet bent is dat heel duidelijk merkbaar en word je gemist, de vrolijkheid en de kwinkslagen. Maar meer dan dat. Je bent ook op en top gastvrouw, heel dienstbaar en niet alleen aan Con Brio maar veel groter. Altijd in voor een feestje, een uitstapje. Je geniet er enorm van in overal ben jij inspirator, aanjager en ook de langste uithouder. Je geeft nooit op.

We hebben nog een verhaal van een CB uitstapje paar jaar geleden. Over jullie beiden jou en Mayke: Leuke middag gehad, prachtig weer, leuk gefietst, lekker gegeten en fijn nagepraat en toen van Silvolde op de fiets naar Etten: LEVENSGEVAARLIJK met zulke overmoedige dames. Op de brug in Terborg kwamen jullie zo dicht bij elkaar dat jullie stuur elkaar raakte en... jullie raden het al. Een valpartij. Wij wisten daar allemaal niets van maar toen de volgende dagen gesproken werd over Mayke met een gebroken pols, in het gips en Miriam met een gehavend gezicht, ja toen was de link gauw gelegd. Gelukkig allemaal weer goed gekomen.

Je krijgt een cadeau van CB. Het is een uitdrukking van jouw inspiratie die ik in mijn beschrijving van jou al heb gegeven. Ik hoop dat je je er in herkent en er veel plezier aan zult beleven.

Felicities en Bloemen voor jou

Mayke 12,5 jaar Con Brio:

Boegbeeld van de jongere generatie vrouwen van Con Brio. 12,5 jaar lid, waarvan al 9 jaar als bestuurslid. Nu in de muziekcommissie actief.

In de eerste instantie ben je een standvastige zanger waar veel mensen steun aan hebben bij de 2^e stem. Je zingt ook in het kleinkoor.

Mooi plaatje als jij naast je moeder Lucy staat te zingen.

Fijn actieve betrokkenheid en altijd in om mee te doen met de voordrachtjes uit de 3^e helft. Altijd bereid mee te denken over toekomst van het koor.

Vraag 1. Welke muziekrichting vind jij het meest boeiend om te zingen??? Ik vind Hoonte heel mooi maar ook Laudate en ook musical. Dus verschillende genres muziek vind ik mooi.

Bereidwillig om te helpen met activiteiten, zoals ook het DPT en in praktische zaken heb je gauw oplossingen bij de hand voor cateringactiviteiten.

Jij en Miriam hebben meer overeenkomsten en dan denk ik acuut aan de gedeelde horecaliefhebberij of kwaliteiten.

Boegbeeld van de Jeugd heeft als neveneffect dat jij van snelheid houdt en daarmee houdt verband dat je soms wat ongeduldig kunt zijn. Hoop dat je het uithoudt met ons.

In de CB tijd ben je moeder geworden van Sophie, nu al weer 2 jaar oud.

Aan de hand van de foto's is het wel fantastisch om te zien hoe jij veranderd bent in deze jaren. In de eerste jaren geef je een wat timide indruk, je blik wordt steeds opener en nu straal je op de 2 linkse foto's.

Vraag 2. Wat is voor jou een inspirerende herinnering uit die 12,5 jaar Con Brio? In de periodes dat ik moeilijke dingen heb meegemaakt was er zo veel steun. Dat heeft me zo goed gedaan.

Felicities en Bloemen.

We zingen de jubilarissen toe met Zij leven lang' terwijl de kleine Sophie meekijkt en voorzichtig wat danspasjes maakt. Tot aller grote verrassing hebben Mayke en Miriam een liedje gemaakt als jubilaris.

Daarna komt zwerver Jan op bezoek en heeft een heel verhaal over zijn ervaringen in 3 huwelijken.

Lekker bijkletsen tot aan het eind. De soep met broodjes laten we ons goed smaken.

We besluiten ieder op eigen tijd deze gezellige contactmiddag.

Dorien Leijzer

De jubilarissen Miriam en Mayke

Op de melodie van Fernando (Abba) zingen zij:

Elke woensdag naar Con Brio, lekker zingen vol met passie en natuurlijk met veel vuur!
 Elke woensdag naar Con Brio, want met Nick is het een uitermate spannend avontuur.
 Met massage en bekloppen zonder echt een happy end toch voor die vent.

Ja, we zijn nu jubilaris, en gehuldigd oor Dorien uit ons fantastische bestuur.
 Willen jullie graag bedanken, voor alle tijd die wordt besteed aan alle leden die zijn hier.
 Wij gaan door voor zilver/goud, want zeg nou zelf wij zijn toch helemaal niet oud.

Refrein:

Wij zijn liefhebbers van zingen en het liefste bij Con Brio.
 Gaan nog jaren door met zingen bij ons mooie koor Con Brio.
 Voor de dirigent gaan wij door 't vuur wees maar niet bang.
 Want we zijn toch heel erg gek met jou, jij hoort toch bij Con Brio.

Nick die kreeg een onderscheiding,
 heel terecht voor al het werk bij onze grote broer zowaar.
 De Carmina werd gezongen samen met Con Brio en natuurlijk ook het EMK.
 Ja, we slaan ons op de borst want zeg nou zelf wie krijgt zo iets nou voor elkaar.

Woordje van de dirigent

Con Brio straalt

Ons koor klinkt de laatste tijd weer als een klok. Het harde werk aan de Carmina betaalt zich zo dubbel uit.
 We hebben er een geweldige uitvoering mee gehad en stem technisch hebben we er zeker van geleerd. En
 natuurlijk moeten we de nieuwe leden niet vergeten. Al met al kunnen we op een goed jaar terug kijken.

Achterom kijken en daarvan genieten is prettig, maar vooruit kijken is beter. De fijne repetities (vind ik tenminste) van de laatste tijd gaan zeker resultaten opleveren. Dat maakt vooruit kijken des te plezieriger.
 Naar het reisje richting Duitsland bijvoorbeeld, maar ook naar de brainstormsessies, het uitstapje waarmee we straks de vakantie in gaan en naar het kerstconcert dat we dit jaar samen met het EMK geven. Er zit leven in de club en daar werkt het bestuur ook bewust aan.

In Niederehrbach zingen we bekend repertoire. Een aantal succesnummers uit Piece of Cake plus twee heropnames uit de meer klassieke hoek: Ave Maria en Nigra Sum. Deze twee nummers zijn voor mij een

mooi ijkpunt. Twee jaar geleden was het in beide gevallen nog wel eens 'billen knippen' wat zuiverheid betreft. Zoals het nu klinkt stemt tot blijheid. Het straalt allemaal een stuk vrijer. Daar draagt de betere akoestiek bij Köster aan bij, maar Con Brio heeft echt ook weer stappen gemaakt.

Het brainstormen is in mijn ogen belangrijk. Nieuwe ideetjes zijn altijd welkom en zelfs nodig. Als lid krijg je op deze manier de kans om mee te denken over de toekomst van je eigen vereniging. Meedenken, levendige discussie en betrokkenheid zorgen voor kracht, wederzijds begrip en uitstraling. Piece of Cake is er een bewijs van. Ook het kerstconcert met het EMK wordt een meedenk- en meewerk-concert. Er is door veel mensen in beide verenigingen al heel wat over gesproken en gedacht. We willen met zijn allen iets nieuws neerzetten. Fris, aantrekkelijk, wervend en toch helemaal in de traditie en sfeer van Kerst. 'Zorg dat je er bij bent' is voor leden én aspirant zangers het devies.

Nick

Interview met..... Miriam Köster

We worden binnen gelaten in het huis waar Miriam en Theo sinds kerst 2014 wonen. Het is er warm en gezellig, zoals Miriam ook is.

Haar eerste woorden zijn: "Narigheid in de wereld". Dat kunnen we meteen beamen, de bomaanslagen in Brussel houden ons bezig, we praten erover en gaan dan, waarschijnlijk net als iedereen die het niet direct aan gaat, verder met de dingen waar we mee bezig zijn....

Miriam Köster, geboren Leijzer, dochter van Mart en, bij de meesten van ons welbekend, Janny Leijzer. Wat een prachtig mens, die Janny!

En dat zie ik ook terug bij de vrouw die voor ons zit, Miriam. Warm en gezellig.

Miriam is nu 56, ze komt uit een gezin van zes kinderen. Drie jongens en drie meisjes, en dan ook nog om en om. Jongen, meisje, jongen, meisje, jongen, meisje.

Al 40 jaar is ze samen met Theo, waarvan 35 jaar getrouwd. Al heel jong leerde ze Theo kennen, ze was vakantiehulp bij Köster. De echte vonk sloeg echter over bij Vink, tijdens een dansavond.

Samen kregen ze drie kinderen, twee dochters en een zoon. De dochters hebben ieder twee kinderen, dus Miriam en Theo zijn trotse oma en opa van twee kleindochters en twee kleinzonen. Wat een rijkdom! Het is een van de hobby's van Miriam, de kleinkinderen. Er wordt niet structureel opgepast maar wel wanneer nodig.

Dat niet structureel oppassen heeft alles te maken met het werk van Miriam en Theo, hun café en zaal Köster. Daar hebben ze met z'n beiden een dagtaak aan. Zeven dagen per week staan ze klaar voor de gasten. Petje af!

Haar lidmaatschap bij Con Brio, in augustus wordt dat al veertig jaar, ging eigenlijk vanzelf. Van kinderkoor naar jongerenkoor, en omdat het jongerenkoor ophield te bestaan, ging ze bij Con Brio. Omdat ze graag wilde zingen!

Veertig jaar geleden waren er, vanzelfsprekend, veel jonge meisjes bij Con Brio. Tegenwoordig is het moeilijk om jongeren bij het koor te krijgen. Dat vindt Miriam ook, haar grootste wens is dan ook om samen met haar beide dochters in het koor te staan. De volhouder wint, Miriam!

Alle muziek die er gezongen wordt bij Con Brio vindt Miriam mooi. Of het nu klassiek, modern, musical of licht klassiek is, zij zingt het graag. Vandaar dat ze met het invullen van haar favoriete drie nummers ook al snel op zeven titels kwam, tja...

De sfeer in het koor vindt ze goed, ze houdt van de uitstapjes die georganiseerd worden en zeker ook van de tripjes naar Niederehrbach. Ze hoopt van ganser harte dat ze dit jaar mee kan.

Haar hobby's zijn: zingen, vakantie, lekker uit eten en uiteraard de kleinkinderen. Ze zit ook nog bij het damespromotieteam van het Ettens Mannenkoor. Hiervoor maakt ze, samen met een aantal vrouwen van Con Brio, kettingen. Deze worden verkocht tijdens concerten.

Miriam hoopt dat Con Brio weer meer leden zal krijgen. Door een grote productie neer te zetten samen met het mannenkoor krijgt Con Brio ook weer meer aandacht. De Carmina Burana heeft drie mensen doen besluiten om lid te worden van ons koor, heel mooi. De samenwerking met het Ettens Mannenkoor, onze grote broer, is daarbij belangrijk.

We kunnen nog uren praten over Con Brio en alles wat daarbij hoort, maar de plicht roept. We hebben al bijna een halve repetitie gemist, dat kan natuurlijk niet!

Maar voordat we gaan moeten we een aantal nummers luisteren. Het is muziek voor het kerstproject dat Con Brio gaat doen samen met het mannenkoor. Mooie muziek, prachtig meerstemmig. Miriam moet er, als lid van de muziekcommissie, twee uitzoeken.

Maar ja, het is allemaal zo mooi, tja....

Miriam, bedankt voor dit interview en je bevoegenheid voor Con Brio!

Yvonne en Anita

De potgrondactie

Alweer heel veel jaren organiseert het HPT (heren promotie team) de jaarlijkse potgrondactie. Wie had kunnen denken dat dit zo'n succes zou opleveren. Dat komt natuurlijk niet vanzelf aanwaaien.

Denk hierbij aan de voorbereiding, de nodige PR. En dan de dag zelf. Met vele vrijwilligers en enkele leden van ons koor en ook Nick is van de partij, komen alle

bestellingen op de plaats. 's Morgens om half negen is de ontvangst bij Diny en Everhard Bus. De eerste kopjes koffie/thee worden geschonken en de indeling van de ritten worden bekendgemaakt. Tegen 9.00 u. vertrekt men om de aanhangwagens te vullen met de zakken. Rond de klok van half 11 is het tijd voor koffie of iets anders met een lekkernij, allemaal verzorgd door Diny. De lunch vindt plaats om circa half 1. En het kan niet op na de gedane arbeid volgt er ook nog een avondmaal. Fantastisch toch! En het smaakt heerlijk. Chapeau!

We gaan de Carmina zingen en de meeste vrouwen vinden dat geweldig, ik weet het nog zo net niet. Wat staat ons te wachten.....in elk geval wordt er van ons verwacht dat we elke repetitie aanwezig zijn.

Samen met onze gastzangeressen gaan we het project beginnen en het valt niet mee. Als je geen noten kunt lezen en je het moet hebben van de midifiles is het een hele klus. Ik voelde een verzet in me op komen en kon het stuk niet waarderen. Maar je bent lid van een koor dus je gaat gewoon mee met de vrouwen en trekt je op aan de vrouwen die het met heel veel plezier zingen. Na veel zwoegen zat de muziek er in , nu nog het goede gevoel.

En dat kwam toen met de mannen, het orkest en de kinderen samen gepropt gingen zingen bij Kõster. Wat een fijn gevoel , ik voelde me gedragen door al die stemmen en de muziek.

Nu nog fanatieker oefenen en luisteren naar andere uitvoeringen op you-tube. Het begon leuk te worden en waar het voor mij begon te leven begon het voor veel vrouwen te vervelen.....het ging allemaal te langzaam, ze waren er klaar voor. Eindelijk was de dag aan gebroken en verzamelde de mannen ,vrouwen en kinderen zich in Amphion voor de generale.

Iedereen kreeg een plek op het grote podium en na de generale, die niet helemaal vlekkeloos verliep ging ik wat gespannen naar huis. Wat opviel was dat Nick en Armanda er zo rustig bij liepen en er alle vertrouwen in leken te hebben, het zal dan wel goed komen.

Onderweg naar huis wilde de muziek niet uit mijn hoofd en heb ik zingend op de fiets gezeten, gelukkig was het niet druk op de weg . Thuis om kleden en optutten , even eten en weer naar Doetinchem samen met John, mijn man. Hij ging via de hoofd ingang en ik naar de artiesten ingang. De mannen stonden al klaar in de gang voor hun optreden , wij gingen in de kleedkamers waar je via de luidsprekers kon luisteren. Het klonk mooi en wij kregen ook zin om op te treden, toen de mannen het podium verlieten en het publiek koffie ging drinken konden wij gaan inzingen met Armanda.

Na de pauze zocht iedereen z'n plek op het podium en het geroezemoes verstomde, de gordijnen gingen op en Nick nam de leiding. Het concert was begonnen en we zongen de sterren van de hemel, alles viel op z'n plaats. Het was geweldig om met zoveel mensen de carmina te doen, de solisten, het orkest, de kinderen en de mannen. Het publiek heeft er net als wij ook erg van genoten en na afloop kregen we vele complimenten. Nick heeft voor zijn inzet een lintje ontvangen en genoot daar zichtbaar van, je hebt hem verdient . Het concert was een cadeau voor Armanda en Nick voor hun jubileum, maar ook een cadeau voor ons koor, we hebben er met ons allen iets moois van gemaakt. Van iets wat mij zo tegen stond voel ik nu een gemis, wanneer zingen we de Carmina weer.....

Joke.

Het kinderkoor van De Ulfse Nachtegale deed mee!

Op een bestuursvergadering van De Ulfse Nachtegale in januari 2015 hoorde ik dat het kinderkoor was uitgenodigd om mee te doen aan de Carmina Burana. Wat een ontzettend leuke uitnodiging vond ik dat. Daar wilde ik graag aan meedoen. Het eerste wat ik nodig had om te beoordelen of het kinderkoor dit wel zou aan kunnen, was de partituur. Bovendien vroeg ik me af of het kinderkoor groot genoeg zou zijn, er waren maar 8 of 9 kinderen. Gelukkig zou het jeugdkoor ook meedoen. Samen waren we met zo'n 24/25 koorleden.

Ik herinnerde me de eerste keer dat ik de Carmina Burana meemaakte: lang lang geleden in een grote hal en ja, met het Ettens Mannenkoor. Indrukwekkend vond ik dat. Zo'n groot koor met zoveel energie! Sorry vrouwenkoor, maar ik herinnerde me vooral het mannenkoor. Tijdens een zangvakantie in Oostenrijk heb ik zelfs een keer beweerd dat ik alléén een mannenkoor had gezien tijdens de Carmina... (Hoe werkt het geheugen?) Nu ik mee wilde doen met het kinderkoor en de Carmina ging bestuderen kwam ik erachter hoe

het stuk in elkaar stak en dat het eigenlijk een spel was tussen mannen- en vrouwenkoor. Als ik er dan toch zou zijn vanwege de kinderen, dan wilde ik zelf ook meezingen en ik meldde me aan bij Marion Leijzer van Con Brio. Zelf meezingen had ook als voordeel dat ik de interpretatie van Nick Moritz direct kon ervaren, zodat ik het de kinderen goed zou kunnen aanleren.

De eerste voorbereidingen voor mij begonnen op een zeer warme zonnige dag aan het begin van de zomervakantie in 2015. Ik fietste vanuit Doetinchem naar de Beatrixstraat in Etten om de partituren op te halen voor alle Uiftse Nachtegalen, inclusief Luscinia. Ben Simmes had ook twee pianopartituren besteld voor de dirigenten: dat was een verrassing. Op basis van deze partituur maakte ik voor het kinderkoor een eenvoudig partituurtje waar alleen hun stukjes op stonden. Vanaf de eerste repetitie in september is het kinderkoor ermee aan de slag gegaan. En ze leerden ontzettend snel. Ik begon met nr 22: Oh oh oh. Dat was leuk! Het zat er zo in. De Latijnse stukjes tekst deed ik stukje bij beetje. Elke repetitie een regeltje erbij. Je denkt toch niet dat kinderen met zo'n vreemde tekst zitten? In no time konden ze het uit het hoofd zingen!

Nummer 15 pakte ik anders aan. De tekst Amor volat undique schreef ik op het bord, elke zin een andere kleur. De noten erboven, inclusief staccato: hadden ze dat meteen geleerd. Toen ze dit stukje goed genoeg kenden, konden we elke week een regel van het bord vegen! Hoera, ook dit ging het uit het hoofd.

Nu de liedjes gekend werden, kwam het belangrijkste: ze moesten leren begrijpen dat het moeilijkste nog moest komen, namelijk het wachten. Ik nam daarom de laptop mee naar de repetitie en liet ze filmpjes zien met het totaalbeeld. Voor het eerst kregen ze in de gaten dat er behalve een kinderkoor ook een gigantisch koor met volwassen zangers achter hun zou staan, en een groot orkest voor hun. Emma Ebbers wist dat al want haar vader en opa zongen ook mee! De kinderen hoorden hoe lang de Carmina Burana zou duren en dat er wel 3 kwartier om waren voordat hun stukje aan de beurt kwam. Daarom was het heel goed dat ze tijdens de kennismakingsrepetitie in zaal Köster een doorloop mee maakten, ook al was Nick bereid om eerst de 'kinderstukken' te doen. Mentaal moesten ze de kans krijgen om zich voor te bereiden op wat er allemaal om hen heen gebeurde voordat ze zelf moesten zingen. Bovendien moesten ze op het juiste moment alert zijn, dus in de gaten krijgen wat er voor hun nummer gebeurde. Op onze repetities gebruikte ik daarvoor een CD. De kinderen genoten ervan om te horen hoe hoog en hoe lang de sopraan een toon kon aanhouden en het moment van hun inzet te bepalen. Ze hebben erg moeten lachen om Armanda die tijdens de doorloop zogenaamd flauw viel. Dat moment heb ik gemist omdat ik alleen maar oog had voor het kinderkoor (en filmde met mijn mobieltje...)

Toen ik erachter kwam dat de uitvoering niet op een zondagmiddag was, zoals ik had verwacht, maar op een zaterdagavond en nog wel na de pauze, ging ik me grote zorgen maken. Pas om 20.15 uur zou de uitvoering zijn! Mijn kinderen horen dan allang in bed te liggen en ik vroeg me af of ik er wel goed aan had gedaan om te beloven dat het kinderkoor zou kunnen meedoen. Allerlei mogelijkheden gingen er door mijn hoofd: stel je voor dat de ouders zouden gaan protesteren? Misschien moeten alleen de twee oudsten meedoen, misschien kan het programma nog omgedraaid worden? Er is nog over vergaderd, maar het programma bleef zoals het was gepland en we kennen de uitkomst: alle kinderen hebben gewoon meegedaan en al werd het inderdaad erg laat, geen enkele ouder heeft geprotesteerd en iedereen vond het een fantastische ervaring. De kinderen hebben genoten van de muziek, van al die verschillende instrumenten in het orkest, van hoe de solisten zongen en acteerden, van de dirigent, van de koren en alles wat er om heen gebeurde. Ze vonden het fantastisch. En dat geldt ook voor mij! Wel jammer dat de ouders hun eigen kinderen niet hebben kunnen zien optreden; die zaten beneden in de kleedkamer. Ze willen straks vast een dvd!

Nu zit ik nog in het laatste staartje: alle partituren moeten netjes terugbezorgd worden. Maar ook dat zal in orde komen. Met het slechte weer van vandaag ga ik maar met de auto richting de Beatrixstraat...

Hartelijke groeten, Lizette Tijdink,

Doetinchem 4 maart 2016

Weet u het verschil tussen een uitvoering en een concert??

Nu wel.

Sinds 12 februari van dit jaar heb ik het verschil aan de levende lijve mogen ervaren. Bij Con Brio hadden ze met Nick afgesproken om de Camina Burana te zingen. Ik dacht nog, God mag weten wat dat is. Telkens hoorde ik dat het lastig was en dat er veel moeilijke stukken bij zaten. Later hoorde ik via mijn buurman Sjaak dat hun, het Ettens Mannenkoor ook meedeed. Hoe verder de tijd verstreek des te meer signalen er kwamen dat het iets groot moest zijn. En ik moest een kaartje kopen ,want het was in Amphion.

Eerst werd er geoefend bij Köster in Etten. Dat er zoveel mensen in die zaal konden wist zelfs Joke niet. Het enigste wat ik van de generale heb meegekregen is dat het niet overal goed ging en dat de mannen van het koor wel erg lang moesten staan en wachten.

Dan is het avond. Joke via de artiesteningang en ik via de Foyer naar binnen. Na wat mensen begroet te hebben ga ik naar boven. Met een plaats op het balkon en precies in het midden heb ik een geweldig en imponerend uitzicht. Een uitzicht over een compleet uitverkocht grote zaal met mensen die elkaar kennen en naar elkaar zwaaien. Maar dan het podium helemaal volgebouwd met stoelen en instrumenten. Leeg al zo indrukwekkend, laat staan als dadelijk de koren en het orkest er op staan. Iedereen heeft genoten van het voorprogramma. Maar na de pauze met al die mensen. Een bijzonder ervaring om van zo iets gigantisch, kippenviel te krijgen. En terecht dat zoiets groots eindigt met een lintje.

Ik heb genoten.....John

Ware genialiteit vindt haar kracht in de eenvoud;

Zij roept altijd de reactie op: "Had ik dat maar bedacht."

Een bloem verwelkt op het mooist van de bloei.

Zonder werk ben je nooit vrij.

Interview met..... Petra Kouwenhoven

Petra werd 49 jaar geleden geboren op een boerderij in Muiden, onder de rook van Amsterdam en heeft daarna op verschillende plaatsen gewoond om uiteindelijk in Etten terecht te komen.

Ze had een moeder die in een kerkkoor zong en wellicht is daar de kiem al gelegd voor haar liefde voor zingen, maar doordat er op de basisschool van haar kinderen veel werd gezongen is het vuurtje pas echt aangewakkerd.

Rechts op de foto; Petra in gesprek met Addy en Wima

Petra is single en heeft drie kinderen: zoon Mischa van 17, dochter Joyce van 14 en zoon Valentijn van 12. Ook horen er nog twee cavia's bij het gezin.

Werk heeft Petra gevonden in Arnhem, voor 32 uur in de forensische hulpverlening van mensen met delict gedrag. Deze mensen leven wel in vrijheid.

Naar aanleiding van de berichten in de krant heeft ze besloten mee te doen met ons project "a piece of cake" en dat vond ze erg leuk om te doen, evenals wij allemaal natuurlijk! Aansluitend is ze gebleven om ook met de Carmina Burana mee te doen en aanvankelijk wilde ze daarna stoppen, maar omdat ze het toch wel erg leuk vond en de sfeer relaxed was, heeft ze besloten te blijven, strak plan!

Maar dat is niet haar enige hobby, want verder houdt Petra nog van veel meer dingen zoals koken, lezen, haar huis opknappen en steeds weer dingen veranderen!

Twee keer in de week wordt er paard gereden en elke week heeft ze pianoles en alsof dat nog niet genoeg is gaat ze binnenkort beginnen aan een cursus zeilen!

Heel veelzijdig, deze vrolijke vrouw!

Maar dan moeten we ook nog vertellen dat Petra in 2003 getroffen werd door een hersentumor, waardoor ze halfzijdige uitvalsverschijnselen kreeg. Maar gelukkig bleek het goedaardig te zijn en kon het operatief verwijderd worden. Na een periode van herstel bleek haar motoriek enigszins aangetast te zijn waardoor ze nu nog een beetje anders loopt, maar het was ons nog niet opgevallen.

Gelukkig is ze weer helemaal goed opgeknapt en wij zijn blij dat we haar als nieuw lid mochten verwelkomen!

We hebben Petra een beetje overvallen met dit interview, maar we waren blij en willen haar bedanken voor haar positieve reactie!

Addy en Wilma

Geluk bestaat uit zoveel losse stukken dat er bijna altijd één ontbreekt.

Als je troebel water met rust laat wordt het vanzelf helder.

Druk doen betekent meestal niet druk zijn.

Op woensdag 24 februari werden we in de pauze getrakteerd door Riet Ebbers, oud lid van Con Brio.

Riet was gestopt eind 2014 maar zoals ze zelf aangaf had ze nog niet echt afscheid genomen van ons koor.

Blij verrast was ze door de vraag van Marion om mee te doen met de Carmina Burana. Ze moest er echter wel even over denken en of haar stem het nog aankon. Maar in de zomer besloot ze toch het een kans te geven en nu achteraf is ze er heel blij mee geweest nog eenmaal met Con Brio mee te zingen.

Dit gaf haar het goede gevoel dat ze nu echt afscheid kon nemen van ons koor.

Riet blijft echter op een andere wijze betrokken bij ons koor, en wel als vriend van Con Brio.

Riet bedankt nogmaals voor al jouw actieve jaren bij Con Brio en tot ziens bij één van onze concerten.

Al enkele jaren zit het lied Hoonte in ons repertoire. Dit lied is destijds in opdracht van de Projectgroep "Vrouwenstemmen" gecomponeerd door Jetse Bremer, op een gedicht van Gerrit Achterberg.

Gerrit Achterberg was een Nederlands dichter. Hij wordt beschouwd als een van de belangrijkste dichters in de twintigste-eeuwse Nederlandse poëzie. Zijn werk werd onderscheiden met onder meer de P.C. Hooft-prijs en de Constantijn Huygens-prijs.

Bron: Wikipedia.

Geboren: 20 mei 1905, Langbroek. Overleden: 17 januari 1962, Leusden.

Boeken: o.a. Verzamelde gedichten, Ballade van de gasfitter

In 1949 schreef hij Hoonte.

Zie verderop een speciale fietsroute!

Met Gerrit Achterberg door Hoonte

Kan een landschap blij maken? Bekijken we de nalatenschap van de dichter Gerrit Achterberg (1905-1962), dan is dat zo. Zijn gedichten vertellen altijd over zijn worsteling met de dood, geen thema dat opvrolijkt. Maar de bundel *Hoonte*, een landschap bij Neede, is anders van toon. In dit glooiende land, met bossen en landerijen tussen houtwallen schreef hij 64 gedichten. 'Ik heb van de natuur nog nooit genoten als hier op Hoonte, in de Achterhoek'.

Op de Gerrit Achterbergroute kun je ter plekke ervaren wat Achterberg voelde. Fietsend of lopend langs de 13,5 kilometer (zie ook: achterhoek.nl) staan op plaquettes gedichten. De brochure is ook te koop (€ 2,95) bij de VVV, Oudestraat 52c in Neede. In dit dorp woonde Achterberg van 1944 tot 1952. Oudere dorpsbewoners herinneren zich hem als de fietsende man met de hoed, die stug voor zich uitkeek en nooit lachte.

Gerrit Achterberg (P.C. Hooft-prijs en Constantijn Huygens-prijs) had toen een treurig leven achter zich, met opnames in psychiatrische inrichtingen. Dieptepunt was zijn veroordeling wegens moord (1937) op zijn hospita. In de gevangenis vond hij uiteindelijk rust om te dichten. Na zijn tbr kwam hij naar Neede, waar hij ging wonen bij zijn jeugd-

■ Gerrit Achterberg foto Stichting Achterhoek Toerisme

vriendin Cathrien van Baak. Hij leefde er teruggetrokken, bang dat de lokale bevolking zijn verleden zou ontdekken.

Hij ging om met een paar notabelen; op de route kom je langs de woningen waar Achterberg over de vloer kwam. En langs de Mariahoeve, waar hij acht jaar woonde, maar waar de omgeving er toen vriendelijker uitzag. De route gaat over dezelfde zandwegen waar Achterberg van genoot. Op de

Neede Berg lees je zijn gedicht *Watertoren* en kun je genieten van het uitzicht met in de verte de watertoren van Eibergen. Bij een waternival mag je meekijken door zijn ogen: 'De waterval bruis't/Gehogen glazen platen/die heel de nacht niveau verlaten/vallen tot morgen vroeg in grais'.

Deze route kwam tot stand in samenwerking met de Stichting Achterhoek Toerisme en de VVV Neede.

Stem op jouw favoriete club tijdens de Rabobank Clubkas Campagne

Als lid van Rabobank Graafschap mag je tijdens de Rabobank Clubkas Campagne stemmen op onze club. Breng jouw stem uit van 1 t/m 22 april en kijk wat wij met de steun gaan realiseren.

Beslis mee en kom in actie via www.rabobank.nl/graafschap

#RCC_Graafschap RabobankGraafschap

Een aandeel in elkaar

Rabobank

Aftreden van Ans als 1^e secretaris na een periode van 5 jaar.

Wel en wee

Ans ten Have zit al een tijdje in de lappenmand. Het komende halfjaar zal ze zeker nog niet aanwezig zijn. Langzamerhand gaat ze stapje voor stapje vooruit. Ans vanaf deze plaats wensen we je een goed herstel toe.

Donderdagavond voor Pasen wilde Annie Leijzer de stoeptegels van dichterbij bekijken met het gevolg dat ze nu haar knie ingespalkt heeft, een barstje in de knieschijf. Ook jou wensen we een goed herstel toe.

Everhard en Diny zijn grootouders geworden van een kleindochter, Emilia. Van harte gefeliciteerd.

Marion Driever heeft haar lidmaatschap opgezegd. Haar zangstem laat haar in de steek. Als je 47 jaar lid bent geweest gaat zo'n besluit niet over 1 nacht ijs. Wij wensen Marion het beste toe en hopen haar te mogen begroeten op één van onze concerten.

Activiteiten

2016

23/24	APRIL	Weekend Niederehrbach
06	JULI	Afsluiting seizoen
24	AUGUSTUS	Eerste repetitie na de vakantie
24	SEPTEMBER	Kermisviering
29	OKTOBER	Studiedag als begin voor kerstproject EMK en Con Brio om nieuwe leden aan te trekken
17	DECEMBER	Kerstbeleving met EMK en Con Brio

2017

Koorreis in voorbereiding rond hemelvaart

De jarigen van

MEI

12 Manuela Sutmuller
18 Wilhelmiën Reijers
18 Niels Berendsen (HPT)
21 Nicôle Leijzer
25 Miriam Versteegen
28 Annie Leijzer
28 Diny Bus
30 Carola de Ruiter

JUNI

12 Carla Aaldering
13 Gerrie te Pas
19 Gonny Pastoor (reiscommissie)
19 Marijke Leijzer

JULI

7 Ester Vosseberg
9 Loes Bus
14 Dorien Leijzer
22 Stefanie van der Heijden (gastvrouw)
24 Ans van Remmen

AUGUSTUS

5 Mariet Jansen
10 Frank Aaldering (HPT)
12 Petra Kouwenhoven
14 Maartje Driever
17 Janny Leijzer (ere lid)
30 Trudy Leuverink

SEPTEMBER

2 Marjolein Kock
24 Ilonka Burger
25 Lucy Nijman
26 Nanny Wentink (ere lid)

Gefeliciteerd
met je
verjaardag